

JĘZYK, TEKST I KONTEKST *BIBLI*

SOBOTA (PO POŁUDNIU) — 9 maja

STUDIUM BIEŻĄCEGO TYGODNIA: Pwt 32,46-47; 1 Krl 3,6; Lb 6,24-26; Rdz 1,26-27; 2,15-23; 15,1-5.

TEKST PAMIĘCIOWY: „Weźcie księgę tego zakonu i połóżcie ją z boku Skrzyni Przymierza Pana, Boga waszego, i niech będzie tam świadkiem przeciwko tobie” (Pwt 31,26).

Miliardy ludzi na świecie mówią ponad sześcioma tysiącami języków. Całościowych przekładów *Biblii* dokonano na ponad sześćset języków, a przekładów *Nowego Testamentu* lub jego części — na ponad dwa i pół tysiąca kolejnych języków. Oczywiście jest to wielka liczba. Jednak nadal jest to mniej niż połowa języków używanych na świecie.

Prawie półtora miliarda ludzi nie ma całej *Biblii* przetłumaczonej na swój ojczysty język. Choć pozostało jeszcze dużo pracy do zrobienia, to jednak dzięki wysiłkom towarzystw biblijnych około sześciu miliardów ludzi może czytać *Pismo Święte*.

Jakimże błogosławieństwem jest być wśród tych, którzy mają *Biblię* we własnym języku!³² Często traktujemy to jak coś zwyczajnego, zapominając nie tylko o tym, że wielu ludzi dzisiaj nie ma dostępu do *Biblii*, ale że w Europie przez stulecia nie pozwalano masom korzystać z *Biblii*. Dzięki wynalezieniu druku i dokonaniom reformacji teraz jest inaczej. Jednak nawet mając *Biblię*, musimy zatroszczyć się o to, by pełni Ducha Świętego uczyć się studiować Słowo i poznawać Boga objawionego na kartach *Pisma Świętego*.

---

³² W języku polskim dostępnych jest obecnie osiemnaście całościowych przekładów *Pisma Świętego* (przyj. red.).

Przeczytaj 2 Tm 3,16-17. W jakim celu otrzymaliśmy *Biblię*?

Biblia została napisana w celu przedstawienia Bożego planu odkupienia upadłego człowieka i pouczenia nas o drodze sprawiedliwości. Powstała jako świadectwo działania Boga w dziejach ludzkości. Pan postanowił przekazać nam to wszystko w ludzkim języku, czyniąc swoje myśli i pojęcia zrozumiałymi dla nas, bo wyrażonymi ludzkimi słowami. Wyzwalając Izraelitów z Egiptu, Bóg wybrał ten szczególnie naród, by przekazać swoje przesłanie wszystkim innym narodom. Przekazał swoje Słowo Izraelitom w ich języku, czyli po hebrajsku (poza kilkoma fragmentami w języku aramejskim, ale podobnym do hebrajskiego).

Powstanie kultury helleńskiej stworzyło nowe możliwości, dzięki którym *Nowy Testament* został szybko rozpowszechniony, jako że był napisany w języku greckim będącym wówczas w powszechnym użyciu. (Istniał już wtedy także grecki przekład *Starego Testamentu*). Ten *powszechny* język pozwolił apostołom i pierwszym chrześcijanom głosić po wniebowstąpieniu Chrystusa przesłanie szeroko i daleko z nową misyjną gorliwością. Po wielu latach apostoł Jan „dał świadectwo Słowu Bożemu i zwiastowaniu Jezusa Chrystusa, wszystkim, co w widzeniu oglądał” (Ap 1,2). W ten sposób *Biblia* wskazuje kontynuację tego natchnionego *świadectwa* i *zwiastowania* od pierwszego autora ksiąg *Pisma Świętego* aż po ostatniego.

Przeczytaj Pwt 32,46-47. Dlaczego tak ważne było to, by Izraelici posłusznie przestrzegali „wszystkich słów tego prawa” (Pwt 32,46 UBG) — *Tory*, czyli nauczania, poleceń, instrukcji i przepisów? W jaki sposób Słowo Boże przedłuży nasze życie (zob. Pwt 32,47)? Co to może oznaczać we współczesnym kontekście?

Niektórzy ludzie nie tylko mają *Biblię* przetłumaczoną na swój ojczysty język, ale i posiadają wiele takich różnych przekładów. Inni mają tylko jeden przekład, o ile w ogóle go posiadają. Ale bez względu na to, jaki masz dostęp do *Biblii*, ważne jest to, byś cenił ją jako Słowo Boże, a rzeczą jeszcze ważniejszą jest to, by być posłusznym temu, co ono naucza.

Dlaczego posłuszeństwo Słowu Bożemu i nauczanie go naszych dzieci nigdy nie jest czymś *pustym* (zob. Pwt 32,47)?

W każdym języku istnieją słowa tak bogate i głębokie w ich znaczeniu, iż trudno je przetłumaczyć odpowiednio jednym słowem na inny język. Takie słowa wymagają gruntownego przestudiowania w ich biblijnym użyciu, aby zakres ich znaczenia stał się dla nas zrozumiały.

Przeczytaj 1 Krl 3,6; Ps 57,4; 66,20, Ps 143,8, Mi 7,20. Jak miłosierdzie Boga i Jego dobroć przejawiają się wobec stworzonych istot?

Hebrajskie słowo *chesed* (*litość, miłosierdzie, łaska*) jest jednym z najbogatszych i najgłębszych znaczeniowo słów w *Starym Testamencie*. Opisuje ono miłość Boga, Jego dobroć, miłosierdzie i postawę przymierza wobec Jego ludu. W tych kilku wersetach widzimy, jak Bóg okazywał swemu „śludze Dawidowi (...) wielką łaskę [*chesed*]” i zachował „dla niego tę wielką łaskę [*chesed*]” (1 Krl 3,6). Dawidowi Bóg zesłał „łaskę [*chesed*] swoją i wierność swoją” (Ps 57,4). Okazał „wierność Jakubowi, łaskę [*chesed*] Abrahamowi” (Mi 7,20). Bibliści napisali całe księgi o hebrajskim słowie *chesed*, starając się wyrazić głębię miłosierdzia i miłości Boga wobec nas.

Przeczytaj Lb 6,24-26; Hi 3,26; Ps 29,11; Iz 9,5; 32,17. Czym jest *pokój* (hebr. *szalom*), o którym mówią te wersety?

Hebrajskie słowo *szalom* jest często tłumaczone jako *pokój*, ale znaczenie tego słowa jest znacznie głębsze i szersze. Można je przetłumaczyć między innymi następująco: *pełnia, kompletność, dobrostan*. Błogosławieństwo Boga i Jego łaskawość zachowują nas w stanie *szalom*, który jest Jego darem (zob. Lb 6,24-26). Doświadczenie Hioba sprawiło, że nie mógł on *wytchnąć* ani *odpocząć*, gdyż brakowało mu *szalom*. W tym świecie pędzącym naprzód w oszalałym tempie wielkim błogosławieństwem jest witać rozpoczynającą się sobotę hebrajskimi słowami *szabat szalom*, gdyż łączność z Bogiem daje nam największy *pokój* i poczucie pełni, jakich potrzebujemy w naszym życiu.

W jakimkolwiek języku mówimy i czytamy — nawet nie znając głębi znaczenia tych hebrajskich słów — jak możemy doświadczyć prawdziwości tego, co oznaczają one w naszym najlepszym zrozumieniu?

W hebrajskim sposobie myślenia istnieje kilka sposobów wyrażenia pojęć, które wzmacniają ich znaczenie i podkreślają ich ważność. Język hebrajski pierwotnie nie zawierał znaków interpunkcyjnych/przestankowych, więc rozwinął się tak, by w inny sposób wyrazić te rzeczy.

Przeczytaj Rdz 1,26-27 oraz Iz 6,1-3. Jakie słowa zostały powtórzone w tych fragmentach *Starego Testamentu*? Jak powtórzone słowa wzmacniają pojęcia występujące w tych powtórzeniach?

Jednym ze sposobów, dzięki którym autorzy ksiąg biblijnych wypuklili pewne cechy Boga, było trzykrotne ich powtórzenie. Pod koniec opisu stworzenia, gdy następuje zwieńczenie stwórczego dzieła Boga, tekst biblijny podkreśla wyjątkowe znaczenie stworzenia człowieka. Hebrajskie słowo *bara* (stworzyć) zawsze jest połączone z Bogiem jako podmiotem. To znaczy, że jedynie Bóg ma moc stwarzania, nie będąc zależnym od istniejącej wcześniej materii. Stąd *Księga Rodzaju* przedstawia stworzenie człowieka następująco: „I stworzył Bóg człowieka na obraz swój. Na obraz Boga stworzył go. Jako mężczyzną i niewiastę stworzył ich” (Rdz 1,27). Zwróć uwagę na trzykrotne występowanie słowa *stworzył*. Tak więc Mojżesz podkreślił, że ludzie zostali stworzeni przez Boga i to na Jego obraz. Te właśnie prawdy uznał za godne wypuklenia.

W wizji, podczas której nastąpiło powołanie Izajasza, serafy powtarzają słowa: — „Święty, Święty, Święty jest Pan Zastępów!” (Iz 6,3).

Nacisk został położony na świętość budzącego grozę u grzeszników Boga, którego obecność napełnia świątynię. Tę świętość widzimy także w słowach Izajasza, który nagle znalazł się przed obliczem Wszechmogącego:

— „Biada mi! Zginąłem” (Iz 6,5).

Nawet ktoś taki jak prorok Izajasz, stanąwszy wobec świętości i charakteru Boga, odczuł wyraźnie swoją niegodność. Na długo przed tym, jak apostoł Paweł opisał ludzką grzeszność i potrzebę Zbawiciela (zob. 1., 2. i 3. rozdział *Listu do Rzymian*), widzimy, jak *Biblia* wyraża upadły stan ludzkości, w tym nawet takich „dobrych” ludzi jak Izajasz.

W 3. rozdziale *Księgi Daniela* występuje powtarzające się wyrażenie *posąg*, który wzniosł król Nebukadnesar (zob. Dn 3,1-3.5.7.12.14-15.18). To wyrażenie lub jego odmiany występują dziesięć razy w tym rozdziale, by podkreślić postępowanie Nebukadnesara sprzeczne z posągiem objawionym mu we śnie przez Boga (zob. Dn 2,31-45). Nacisk został tu położony na dążenie człowieka do uczynienia sobie bożka, którego będzie czcił, zamiast oddawania chwały prawdziwemu Bogu, który jako jedyny jest godny boskiej czci.

Słowa w *Piśmie Świętym* zawsze występują w jakimś kontekście. Nie są odosobnione. Każde słowo ma swój bezpośredni kontekst w zdaniu i to w nim należy je przede wszystkim zrozumieć. Następnie występuje szerszy kontekst danego fragmentu tekstu, w którym zawarte jest zdanie. Może to być część rozdziału, rozdział, a nawet szereg rozdziałów. Konieczne jest zrozumienie — w miarę możliwości jak najpełniejsze — kontekstu słów i zdań, aby nie wyciągnąć z nich błędnych wniosków.

Porównaj Rdz 1,27 z Rdz 2,7. Następnie przeczytaj Rdz 2,15-23. Jak, korzystając z tych różnych wersetów i fragmentów tekstu oraz ich kontekstów, powinniśmy rozumieć znaczenie hebrajskiego słowa *adam* tłumaczonego jako *człowiek*?

Zauważyliśmy już, że powtórzenie słowa *bara* w Rdz 1,27, podkreśla fakt, iż człowiek został stworzony. Widzimy, że w kontekście tego wersetu człowiek został określony jako *mężczyzna i kobieta*. To znaczy, że hebrajskie słowo *adam* należy rozumieć w *tych fragmencie tekstu* jako odnoszące się ogólnie do ludzkości.

Jednakże w Rdz 2,7 to samo słowo *adam* jest użyte jako odnoszące się do ukształtowania Adama z prochu *ziemi*. (Hebrajskie słowo *adamah* to *ziemia, grunt, gleba*). Tutaj jest mowa tylko o mężczyźnie, Adamie, jako że Ewa została stworzona później i to w zupełnie inny sposób. Tak więc w każdym z fragmentów tekstu biblijnego, i to w kontekście sąsiadujących ze sobą rozdziałów, widzimy różnicę w znaczeniu słowa *adam*: ludzkość (zob. Rdz 1,27) i Adam, pierwszy mężczyzna (zob. Rdz 2,7). Fakt, iż Adam był rzeczywistą osobą, został później potwierdzony w genealogiach (zob. Rdz 5,1-5; 1 Krn 1,1; Łk 3,38) i w nawiązaniach do Jezusa jako drugiego Adama (zob. Rz 5,12-14).

Podobnie jak słowo Adam występuje w konkretnym wersecie, tak i kontekstem stworzenia Adama i Ewy jest szerszy opis stworzenia zawarty w 1. i 2. rozdziale *Księgi Rodzaju*. Taka właśnie większa całość informuje interpretatora o dodatkowych tematach, pojęciach i dalszym rozwoju opisanych sytuacji. *Księga Rodzaju* 2,4-25 jest czasami nazywana drugim opisem stworzenia, ale w rzeczywistości zawiera tylko dodatkowe informacje (zob. kolejną lekcję). Jednak w obu opisach wyraźnie przedstawiono pochodzenie ludzkości.

Jak widzimy, mężczyzna i kobieta (ludzie) są bezpośrednimi stworzeniami Boga. Jak świadczy to o głupocie „mądrości świata” (1 Kor 1,20), która uczy nas, że pojawiliśmy się przypadkiem i bez bliżej określonej przyczyny?

Największymi całościami literackimi w *Piśmie Świętym* są księgi biblijne. Księgi te zostały napisane w różnych celach i warunkach. Niektóre z nich były prorockimi przesłaniami, a inne kompilacjami jak *Księga Psalmów*. W *Piśmie Świętym* są księgi historyczne jak *1 Księga Królewska* i *2 Księga Królewska*, ale są też i listy do zbiorów napisane przez apostoła Pawła i innych autorów.

Gdy staramy się zrozumieć znaczenie i przesłanie jakiejś biblijnej księgi, ważne jest to, byśmy zaczęli od poznania jej autorstwa i warunków jej powstania. Większość ksiąg biblijnych ma oczywiste autorstwo. Pięć pierwszych ksiąg *Starego Testamentu* jest przypisywanych Mojżeszowi (zob. Joz 8,31-32; 1 Krl 2,3; 2 Krl 14,6; 21,8; Ezd 6,18; Ne 13,1; Dn 9,11-13; Ml 3,22). Autorstwo *Pięcioksięgu* Mojżeszowego zostało potwierdzone przez Jezusa (zob. Mk 12,26; J 5,46-47; 7,19) i apostołów. W niektórych przypadkach autorzy ksiąg są jednak nieznanymi (na przykład autorzy *Księgi Estery* i *Księgi Rut*, jak również ksiąg historycznych: *1 Księgi Samuela*, *2 Księgi Samuela*, *1 Księgi Kronik* i *2 Księgi Kronik*)³³.

Przeczytaj Rdz 15,1-5; 22,17-18. Jakie znaczenie ma dla nas fakt, iż Mojżesz napisał *Księgę Rodzaju*?

Księga Wyjścia, *Księga Kapłańska*, *Księga Liczb* i *Księga Powtórzonego Prawa* zostały napisane przez Mojżesza oczywiście po wyjściu Izraelitów z Egiptu. Ponieważ *Księga Rodzaju* ma fundamentalne znaczenie jako historia dokonań Boga od stworzenia do okresu patriarchów, logiczne jest to, że mogła zostać napisana przed wyjściem Izraelitów z Egiptu.

„Lata mijały, a on [Mojżesz] wędrował ze swoimi stadami w bezludne miejsca, zastanawiając się nad uciskiem swego ludu oraz wspominając postępowanie Boga wobec jego ojców i obietnice, które były dziedzictwem narodu wybranego, a jego modlitwy za Izrael wznosiły się nocą i dniem. Niebiańscy aniołowie otaczali go swym światłem. Tu, pod natchnieniem Ducha Świętego, napisał *Księgę Rodzaju*”³⁴.

Księga Rodzaju mówi nie tylko o naszym pochodzeniu, ale także i o planie zbawienia, czyli środkach, które Bóg przedsięwziął w celu odkupienia upadłej ludzkości. Ten plan stawał się coraz bardziej zrozumiały w kontekście przymierza zawartego przez Boga z Abrahamem, a zawierającego obietnicę utworzenia z jego potomków wielkiego narodu:

— „Rozmnożę tak licznie potomstwo twoje jak gwiazdy na niebie i jak piasek na brzegu morza” (Rdz 22,17).

Jakich innych wielkich prawd naucza *Księga Rodzaju* — prawd, których w inny sposób nigdy byśmy nie poznali? Jak świadczy to o znaczeniu Słowa Bożego dla naszej wiary?

³³ Tradycja żydowska powiada, że autorem *Księgi Rut*, *1 Księgi Samuela* i *2 Księgi Samuela* był Samuel, natomiast *1 Księgę Kronik* i *2 Księgę Kronik* napisał Ezdrasz. Jeśli chodzi o *Księgę Estery*, to współczesni bibliści przypuszczają, że mógł ją napisać Ezdrasz, Nehemiasz lub Mordochaj (*przyp. red.*).

³⁴ Ellen G. White, *Wybrańcy Boga*, Warszawa 2018, wyd. 2, s. 177.

DO DALSZEGO STUDIUM

„W swoim Słowie Bóg powierzył ludziom wiedzę potrzebną do zbawienia. *Pismo Święte* powinno być przyjmowane jako autorytatywne i niezawodne objawienie Jego woli. Wyznacza ono standard dla charakteru, odslania doktryny i stanowi test doświadczenia. (...). Jednak fakt, że Bóg objawił ludziom swoją wolę przez swoje Słowo, nie wyklucza potrzeby bezustannej obecności i przewodnictwa Ducha Świętego. Przeciwnie, został On obiecany przez naszego Zbawiciela, by otworzyć Słowo Jego sługom, by udzielić im światła i wprowadzić w życie Jego nauki. A ponieważ Duch Boży natchnął *Biblię*, niemożliwe jest, aby Jego nauki były sprzeczne z tym, co zawiera Słowo”³⁵.

PYTANIA DO DYSKUSJI

1. Bez względu na to, ile różnych przekładów *Biblii* jest dostępnych w twoim języku, jak możesz najlepiej wykorzystać to, co masz do dyspozycji? Jak możesz się nauczyć cenić *Pismo Święte* jako Słowo Boże i starać się przez wiarę być posłuszny jego nauce?

2. Pomyśl o różnicy między tym, czego Słowo Boże naucza o pochodzeniu ludzkości (iż zostaliśmy stworzeni przez Boga w szóstym dniu dzieła stworzenia), a tym, czego naucza współczesna świecka szkoła, iż wyewoluowaliśmy z nieożywionej materii w wyniku przypadkowego procesu trwającego miliardy lat. Jak te dwa zdecydowanie przeciwne poglądy świadczą o konieczności trzymania się nauki biblijnej. Jak bardzo może zbłądzić ludzkość, gdy odchodzi od wyraźnej nauki Słowa Bożego?

3. Jakie narzędzia biblijne są ci dostępne i jak mogą pomóc ci w zrozumieniu *Biblii*? Nawet jeśli nie posiadasz takich narzędzi, jak możesz się nauczyć stosować w swojej interpretacji *Biblii* to, czego nauczyłeś się w tym tygodniu?

4. Izraelitom polecono nauczać swoich dzieci wielkich prawd, które zostały im powierzone, oraz opowiadać o tym, jak Bóg ich prowadził (zob. Pwt 4,9). Poza oczywistym dobrodziejstwem przekazywania wiary, jak nauczanie i opowiadanie o Bożym prowadzeniu w naszym życiu sprzyja umacnianiu naszej wiary? Dlaczego dzielenie się biblijną prawdą z bliźnimi jest korzystne także dla nas samych?

³⁵ Ellen G. White, *Wielki bóg*, Warszawa 2019, s. 10. Przeczytaj także rozdziały: *Jan Wiklif* oraz *Luter przed sejmem*, w: tamże, s. 53-62.93-108; (przyp. red.): początek rozdziału *Metody studiowania Biblii* (do akapitu rozpoczynającego się od słów: *Obok studium tekstu biblijnego...*), w: *Metody studiowania Biblii*, w: *Oświadczenia, zalecenia i inne dokumenty Generalnej Konferencji Kościoła Adwentyistów Dnia Siódmego*, Warszawa 2003, s. 174-175a.

DZIEŃ MISJI GLOBALNEJ

II kwartał 2020 roku • Zbiórka darów 16 maja • Projekt trzech diecezji

Projekty misyjne trzech diecezji

— „Będziecie mi świadkami w Jerozolimie i w całej Judei, i w Samarii, i aż po krańce ziemi” (Dz 1,8) — takimi słowami pożegnał Pan Jezus apostołów, opuszczając ziemię. Owe słowa wypowiedziane przed wiekami wciąż są aktualne. Kościół został zaproszony do służby w misji. To wielki przywilej, z którego korzystamy po dziś dzień i będziemy korzystali aż do ponownego przyjścia Pana Jezusa. Jest to możliwe dzięki darom pozwalającym sfinansować służbę wolontariuszy, wydawanie materiałów drukowanych i audiowizualnych oraz wiele innych działań będących nośnikiem tego, co najważniejsze, czyli dobrej nowiny.

Składając dobrowolne dary w Dniu Misji Globalnej, mamy możliwość szerszego włączenia się w działania misyjne. Szczegóły dotyczące celu zbiórki darów i ich przeznaczenia zostaną wskazane przez poszczególne diecezje.

Z serca dziękujemy za wsparcie darami tak wartościowych inicjatyw. Niech Bóg wam obficie błogosławi.

Zbrane dary zasilą fundusze misyjne w poszczególnych diecezjach.

Jak złożyć dary?

1. Dary zostaną zebrane podczas drugiej części nabożeństwa. Należy w tym celu przygotować koperty lub zebrać dary w przeznaczonym do tego celu koszyku.
2. Dary na projekty misyjne można również przekazać bezpośrednio na konta bankowe poszczególnych diecezji: **Diecezja Południowa: 49 1020 2892 0000 5702 0166 5108, Diecezja Wschodnia: 42 1020 1156 0000 7402 0059 4259, Diecezja Zachodnia: 67 1020 4027 0000 1602 0387 2819**, z dopiskiem: **Dary — Misja Globalna**.